

den Paagjældende. Det er saaledes af den daværende Krigsminister bestemt udtalt, at han har afslaaet Andragendet ikke i nogen fjendelig Hensigt, men for at det i formel Henseende efter de Regler, vi have anlagt, skulde blive os muligt at anbefale dette Andragende, og Rigsdagen saaledes skulde kunne hjælpe denne Mand. Altsaa staaer det fast, at Krigsbestyrelsen, som tidligere ikke har fundet Anledning til at drage denne Mand frem fremfor andre saadanne Mænd, vilde, hvis Rigsdagen vilde det — og den viste ved den senere Forhandling, at den vilde det — ikke modsætte sig en saadan Anbefaling fra Rigsdagens Side. Krigsbestyrelsen kunde derefter have foretrukket ham fremfor Andre, men, hvad der allerede er anført af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), den har gjort accurat det Modsatte. Den ærede sidste Taler sagde, at Spørgsmaalet om Udnævnelser, Forfremmelser osv. ligger fuldkommen udenfor dette Things Omraade. Jeg er tilbøielig til at antage, at det er konstitutionelt rigtigt, at Alt, hvad en ansvarlig Krigsminister foretager sig, ligger indenfor dette Things Omraade, og at den ansvarlige Krigsminister vil erkjende, at den Sætning er konstitutionelt rigtig, at Alt, hvad en Minister gjør paa sit Ansvar i Kraft af det Embede, der er ham betruet, er Noget, der kan bringes paa Omtale her og altsaa ligger indenfor dette Things Omraade. Hvorvidt det er ædelt eller ikke rigtigt at gjøre det, hvorvidt disse Udtryk ere berettigede, skal jeg ikke omtale, men overlade f. Ex. til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille); thi det var ikke imod de Udtryk, jeg har brugt, at disse Bemærkninger ere fremkomne fra den sidste ærede Taler; men det maa jeg fastholde, at indenfor Folkethingets Omraade ligge alle Handlinger, som den ansvarlige Krigsminister paa Embedsvegne foretager sig. Jeg vil meget gjerne give den ærede sidste Taler Ret i, at der kan være visse Grændser at drage, visse Punkter, som det kan være vanskeligt at drage frem her, og vanskeligt at faae en udfyldende Debat om, og at dette Spørgsmaal er af en delikat Natur; men Sagen er dog i sine Hovedtræk den, at 56 Oberstlieutenanter og Majorer ere

udnævnte til Oberster, fordi de have gjort Tjeneste, eller — jeg vil ikke sige „fordi“, men — 56 Oberstlieutenanter og Majorer ere udnævnte, som have gjort Tjeneste under den nuværende Konge, dog somme af dem eller ikke saa af dem kun som Depotforvaltere, Pladscommandanter eller i saadanne ikke farlige og ret vel lønede Stillinger under Krigen. Jeg skal her i Forbigaaende bemærke, at, naar den sidste ærede Taler siger, at Major Bøch ikke gjorde Tjeneste i den sidste Krig, saa maa det erindres, at det var ikke hans Skyld. Han androg paa at komme til at tjene og blev anbefalet dertil af Overgeneralen de Meza i varme Udtryk, som i sin Tid oplæstes her i Salen, og der var da Tale om at tjene ikke bag Hæren, men med Vaaben i Haanden, som Commanderende. Det var altsaa ikke hans Skyld, at han ikke kom til at gjøre Tjeneste. Men jeg kommer nu tilbage til, at 56 — jeg tvivler ikke om, at det er meget hæderlige og brave Mænd, — ere udnævnte til Oberster, og det var Mænd, der have tjent i den ulykkelige slesvigiske Krig, somme i Felten, men andre bag Hæren, udenfor Felten, saa godt som i halve eller i ikke militaire Stillinger. Men nu er der tilbage 18 Oberstlieutenanter og Majorer, som have tjent i de 3 Felttog i den første slesvigiske Krig, i den lykkelige slesvigiske Krig, og som alle ere decorerede for udviist Tapperhed og Dygtighed i disse Felttog, og de ere ikke udnævnte til Oberster, uagtet de paa Grund af vistnok de samme Anskuelser, som saa veltalende bleve fremhævede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), have andraget om at komme i den samme Stilling, som deres yngre heldigere stillede Kammerater vare komne i, og uagtet de maatte betragte dette som en Slags militair Uressag for sig. Hvorvidt disse Anskuelser ere forældede eller ei, skal jeg ikke komme ind paa; men er det en Hæderbeviisning for de 56 ifølge vor Tidssand og de nu baade i de øvre og nedre Samsundsklasser gjældende Anskuelser, maae vi ikke haane den Betragtning, som har ledet de 18 til at see en Krænkelse og Tilfidsættelse i den Maade, hvorpaa de ere blevne behandlede. Det er